

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر افعال در تصویرهای بخش پهلوانی شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مهناز پرنیان - آموزگار آموزش و پرورش کرمانشاه

خلاصه مقاله:

فردوسی نگاه تیزبین و ذهنی سرشار دارد، او هم در خلق مضامین تازه و هم در ابداع ترکیبات و تصاویر بدیع، موفق عمل کرده و مضمون آفرینی تازه خود را با مهارتی بسیار و خلاقانه با استفاده ی منحصر به فرد از صور خیال و صنایع ادبی شکل می دهد. فردوسی در بعضی از ابیات، اوج هنرنمایی خود را در تداعی معنی و ارائه تصویر زنده پیش روی خواننده می گذارد. موضوع این رساله «افعال تصویرساز در شاهنامه ی فردوسی» است. منظور از صور خیال در این پایان نامه، مجاز، تشبیه، استعاره، کنایه، نماد، اغراق، ابهام، حسن تعلیل، حس آمیزی است. در این رساله کوشش پژوهنده بر این بوده است تا نشان دهد این اثر به سبب وجوه ادبی و بلاغی فراتر از یک متن منظوم است. هدف از تدوین این پایان نامه شناخت قلمرو صورخیال، استخراج عناصر خیال در شاهنامه و شناخت تصاویر، ترکیب ها و شیوه های تصویرسازی با فعل است پس از بررسی کارکردهای فعلی در شاهنامه به این نتیجه رسیدیم که: اولاً حوزه تحقیق و شناخت فعل تنها به مباحث دستور زبان محدود نمی ماند، در ثانی نشان داده می شود که تصویرسازی شعری در شاهنامه فردوسی به وسیله خود زبان نیز صورت گرفته است، ثالثاً مشخص می گردد که فردوسی از فعل به عنوان «مولفه معنایی»، برای اهدافی چون نشان دادن اختلاف معنایی، اهداف خاص و نشان دادن جهان بینی خویش، بهره گرفته است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه فردوسی، صورخیال، تصویر، افعال تصویرساز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1515944>

